شل کاله پس بیا هم

ستا په نوم

لائق زاده لائق

Ketabton.com

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ـــــ ستا په نوم

لیکوال ـــــ لایق زاده لایق

کمپوزنګ ـــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور

وړومبے چاپ ـــــ ۱۹۹۳ء

دویم چاپ ـــــ ۲۰۱۲ء

شمېر ـــــ ۵۰۰

بیعه ـــــ ۱۵۰ کالداري

چاپ ځائے ـــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خیبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او ددې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

ketabton.com - The Digital Library

ترون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقيش ،، په نوم چې زۀ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مينې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ايزده کړو.

لايق زاده لايق

ketabton.com - The Digital Library

پېژندګلو

- نوم :- لایق زاده لایق
- کلی:- مدین ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :- ۱۵ جنوري ۱۹۵۹ء
- زده کړه :-

لسم :- د هائي سکول مدین نه په کال ۱۹۷۵ء کښې

څوارلسم :- د جهانزیب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سیاسیاتو کښې د کراچۍ یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ایل ایل بي د کراچۍ یونیورستۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلے میاں صاحب جان ، ښاغلے امیرزاده میاں ، خدائے بخښلے شاه زمین میاں ، ښاغلے سراج الدین او خدائے بخښلے محمد علي جان.

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

- په جهانزېب کالج کښې :-

پروفېسرشيرافګن،پروفېسرنورمحمداوپروفېسرقادرخان

- په کراچۍ يونيورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدين احمد ، ډاکټر عادل حسين ، ډاکټر ارشد کريم او ميډم تنوير۔

- د شاعرۍ ابتداء :- ۱۹۷۱ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امين الله خان (چې دآزادنظم ليکلومنفرداندازلري)

- د خوښې نثر ليکونکے :-

ښاغلے ګل افضل خان

- ليکلي کتابونه :-

1. محنت کا پهل چاپ ۱۹۷۵ء
2. ګيلې (غزلونه) // ۱۹۷۹ء
3. ويښې خوبونه (شاعري) // ۱۹۸۲ء
4. صلوعليه وآله (نعتونه) // ۱۹۸۹ء
5. ګل بانو ظفرخان (اولسي قيصه) // ۱۹۹۰ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسو کښې ۱۹۹۳ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئينه افساني

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

2. مشکنې　　　　شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو　　　　د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب　　　　شاعري

- لیـدلي ځایونـه د خپـل هېـواد ټـول ښـارونه اوپـه خـارجي هېوادونوکښې بنکاک،سنګاپوراوانډونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زهٔ عاشق یم سروکار مې د ے له عشقه
نـهٔ خلیـل نـهٔ داؤدز ے یـم نـهٔ مومنـد

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زیاتي زما زړلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم .ما چې بیا هر څۀ اولیکل ستا د نوم نه مې زار کړل .زما او ستا تر مېنځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو تړون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي .زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم.

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ یم انسان یم .زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي .خو ما په دغه غوښتونو کښې ستا ارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز .ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخیال د ښائستونو سره اشنا کړے یم.

دا هم ستا له مخه زما خیال سندریز دے زما فکر الوت کولے شي .کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې.که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نیمګړے

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ووم۔ زما سوچ به د ځان پورې محدود وو ،خو شکر دے نن زۀ محدود نۀ يم۔ زما دننه جهان ډېر لوئے دے۔

زۀ که هر څۀ ليکم په دې خيال ئې نۀ ليکم چې زما نوم دې په لويو ليکوالو کښې شمار شي ۔ماته دې خلق شاعر اووائي نا۔۔۔باکل نه۔ زۀ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئينانو په لړ کښې شمار شي ۔زما دپاره دا د هر څۀ هر څۀ دي ۔ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو ليکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روايتونو غلام کړے وے ۔خو زۀ داسې نۀ کوم د روايتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فېصله په هر لوستونکي پرېږدم ۔چې ايا ما د خپلې مينې حق تر کومې ادا کړے دے۔

په درناوي

لايق زاده لايق

۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ستا په نوم ـــــــ دويم چاپ

زما لېونئ .... زما خيال دے چې ستا نه به زۀ هير يم .... ځکه چې وختونو ډير ارخونه بدل کړي دي .او هاغه د ځوانۍ خوبونه .... هاغه لېوني يادونه به تاته اوس يو خوب ښکاري .داسې خوب چې هډو تعبير نۀ لري ....خو تاته پته شته زۀ ....چې اوس هم يوازې کېنم نو هاغه لېوني وختونه مې راياد شي ....هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه ديوالونه هاغه د خاموشۍ ژبه د زړونو خبرې ....تاته ياد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پير بابا له تلو ....زما بابا به ماته وئيل چې داسې نه څۀ حادثه اوشي خو زۀ د حادثو نه بې پروا وومه .ستا مور به تۀ هم منع کولې ....خو ماته ياد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې ....ستا مور ستا په بهانو پوهيده خو تۀ وربانديې ګرانه وې .ځکه به ئې اجازت درکړو ....تاته ياد دي چې يو ځل د پير بابا د سيل ګاډي ډيره درنه جټکه خوړلې وه .هر څوک وارخطا وو ....ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې ....او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

پاکولې ....نو د کلي زنانه ؤ راته پټ پټ کتل .... هغوي د ځان سره څۀ خبرې هم کولې ....خو ....مونږ دا خبرې نۀ اورېدې .ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کولې .او بیا چې تۀ د پیر بابا په زیارت کښې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئیل .... که هر څو زۀ ستا د مخ په تماشه ووم خو دغه دعا مې اورېده ....تا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو یوه ستا نامه مې خولې ته راغله .دغه ټولې لمحې دغه ټول یادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري.

ماته هاغه ورځ هم یاده ده چې تا یو ورځ زمونږ کره شوملې راؤړې وې .او چې زۀ دې اولیدم نو شوملې درنه په زمکه پرېوتې ....تۀ اتاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل .ځکه چې تۀ د خپلې مور نه وېرېدې ....خو ....چې زما مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې ....بیا تۀ تر ماښامه زمونږ کره وې .هاغه ورځ ....هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې ....زۀ ....چې د تیرو وختونو یوه یوه خبره یادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀ دردونه شروع کړي ....نن ....ما خلق پیژني او زۀ خلق پیژنم ....د دنیا ښائستونه مې اولیدل د ېرې سترګې مې اولیدې خو زما لېونے ....تۀ باور اوکه ....

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې ....ما نورو سترګو له په زړۀ کښې ځائے ورنکړو .دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصوميت وو صداقت وو .

نن چې زۀ په خپلو ويښتو کښې سپينو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې يوسې چې ستا په ويښتو کښې به هم سپين لګيدلي وي ....تۀ به هم لکه زما کله کله دا آئينې سره خبرې کوې ....تۀ به هم کله کله زما نامه اخلې ....تۀ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلې کوم چې ما د سياهۍ په غټ قلفم تاته ليکلي وو .تۀ به هم لکه زما دغه ټولې نخښې ښکلوې ....ځکه چې ....دا هر څۀ زما زړۀ وائي .او لېونۍ تاته پته ده چې زړۀ کله هم دروغ نۀ وائي .که تۀ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې ....زما ټول احساسات ستا په نوم دي ....بيخي ستا په نوم ....

ستا لېونے
لايق زاده لايق

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ابتداء

پــه نامــه د هغــه رب مــې ابتــداء ده
چــې ئــې زۀ د محبــت ســره اشــنا كــړم
بيــا درود پــه هغــه لويــه هســتۍ وايــم
چــې ئــې ذكــر پــه ياســين او پــه طٰــهٰ كــړم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چې د اشـنا کلـي اشـنا مـې وژنـي
خپلـه پښـتو خپلـه حيـا مـې وژنـي

مـا ورتـه ضـد پـه خپـل خلـوص نيـولے
لکـه منصـور پـه دې ګنـاه مـې وژنـي

چې پښـتون سر مې ورتـه ښـکته نۀ شو
حُسـن مغـل د ے خامخـا مـې وژنـي

چې مـې راځـي خـولې تـه د زړۀ خبـره
د لېـوني فکـر سـودا مـې وژنـي

قاتـل نظـر ويـره د چـا نـۀ کـوي
پـه رڼا ورځ پـه سـپين صـبا مـې وژنـي

چـې د رقيـب ذکـر کـوي لايقـه
دغـه اظهـار دغـه وينـا مـې وژنـي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

شوګیره یم په خوبونو پسې ګرځم
انتظار یم سحرونو پسې ګرځم

زهٔ یو ستړے ناقراره غوندې خیال یم
لکه شعر په لفظونو پسې ګرځم

په زړو لارو روان سلګو نیولے
د یادونو په خاپونو پسې ګرځم

د خپل ځان لټون مې کله پوره نهٔ کړو
مودې اوشوې په مخونو پسې ګرځم

د اشنا لېونے فکر راسره دے
سرګردانه منزلونو پسې ګرځم

د احساس پښې مې تناکې شوې لایقه
لېونے یم سرابونو پسې ګرځم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

خلـق بـه څـهٔ وائـي او څـهٔ نـهٔ وائـي
دومـره پـوهېږم چـې بـه ښـهٔ نـهٔ وائـي

سـره يُـو پوهـه د پښـتو وطـن دے
ټـولې خبـرې څـوک پـه خوله نـهٔ وائـي

د خـوب ليـدهٔ وو د ځـوانۍ وختونـه
اوس مـې هاغـه سندرې زړهٔ نـهٔ وائـي

تـهٔ راتـه اووايـه د چـا اومـنم
سـترګې دې وائـي خـو لېمـهٔ نـهٔ وائـي

چـې د دسـتار پـه قـدر نـهٔ پـوهېږي
هغـه دې ځـان تـه پښـتانهٔ نـهٔ وائـي

ښـکـلې بـه رښـتيا وائـي هغـه لائقـه
د دار پـه سـر چـې څـوک تېـره نـهٔ وائـي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

شــاته شــاته ګــورم هــر قــدم مرمــه
لاد انتظـــــار لارې څــــارم مرمـــه

حــال د خپلــې مينــې چاتــه نـۀ وايــم
څـومره لـوئے طوفـان زړۀ کـې ساتم مرمـه

ســتا د ســتمونو شــمېر پـوره نـۀ شــو
ګــوتې د مــودو راســې شــمارم مرمــه

څـومره چـې وې خـولې دومـره خبـرې وې
زۀ چـــې پـــه زړو لارو راځـــم مرمـــه

مينــې پــه مــا داســې کــانې کـړې دې
ځـار دې شم لـه سترګو دم پـه دم مرمـه

ستا خيـال مـې سينه پـورې نيـولے دے
زۀ لايـــق پـــه زړۀ غمونـــه وړم مرمـــه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چې ستا د زلفو راپه زړۀ شي فکر
لوګي لوګي شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپين مخ الواني لوپټه
چې رايادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ يم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کړو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې يوسي
اوره اودۀ نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لايقه
چې لېونے شي نو تېپه شي فکر

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

زۀ چې د وخت دار ختمه تا ليدم او که نه
خپلو پردو تولو ليدمه تا ليدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پورې
زۀ چې په چغو ژړيدمه تا ليدم او که نه

د فراق توره يخه شپه کښې به شوم سپورے سپورے
درته به وړاندې اودريدمه تا ليدم او که نه

د زړۀ د تل نه راختلے لپونے اسويلے
ستا په کوڅه به تيريدمه تا ليدم او که نه

فکر مې ستا د شينکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزيدمه تا ليدم او که نه

لکه د سيوري ستا په سيوري پسې غلے غلے
لايقه هر خوا ګرځيدمه تا ليدم او که نه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

راتلـــه پـــه مـــا راغورېـــده ژړېـــده
کـــه صـــبريده نـــۀ صـــبريده ژړېـــده

پـه سـپين رخسـار ئـې ګڼ يـدل رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاريـــده ژړېـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو ئيـــولې
نـــۀ پوهيـــده ښـــۀ پوهيـــده ژړېـــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرميده ژړېـــده

زمـــا د خيـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خنديـــده ژړېـــده

زمـــا تصـــوير ئـــې ښـــکلوۀ لايقـــه
د هجـــر اور کښـــې ســـوزيده ژړېـــده

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

خیال نیمګړے پاتې شو تصویر نیمګړے پاتې شو
نوم چې د یار راغے نو تحریر نمیګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ یم ساقي راکړه لا په خود یمه
نوم به دې بدنام شي که تقصیر نیمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدایه ستا تقدیر ته مې تدبیر نمیګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګیره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبیر نیمګړے پاتې شو

هاغه په سینه کښې د مودو نه لېونې ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګیر نیمګړے پاتې شو

ځکه مې لایقه اوس ارام زړګي ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسیر نیمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

بیـــا پـــه زړۀ مـــې راوریـــږې څـــۀ خبـــره خامخـــا ده
بیـا مـې سـترګو کښـې غړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

د فراق په توره شپه کښې د ښلتون سکڼې مابنام کښې
راتـه سـپورے کیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

زمـا مینـه پخـوانۍ ده لېونتـوب مـې داسـې نـۀ وو
نـن چـې دومـره مـې یـادیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

بیامې ګسه سترګه رپي بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نـن مـې ګلـې نـۀ هیریـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هیڅ حال صبرید ے نۀ شو
ښـۀ پـوهیږم ښـۀ پـوهیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

چـې لایقـه بـې صـبري دې سـبوا کیـږي نـۀ کمیـږي
دا چـې شـپه او ورځ ژړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نهٔ شي
ژوند په داسې چم د لېونونهٔ شي

اوښکو مې بهو له غاړې ورکړلې
خدايه چې مې مينه بې پښتو نهٔ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نهٔ کړي
ګرانه بندګي ده په تسبو نهٔ شي

بيا چې خپل لوظونه درنه هير نهٔ شي
بيا مې ارمانونه په سلګو نهٔ شي

مينه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نهٔ شي

حال ورته د زړهٔ لايقه اووايه
ژوند په اشارو او کنايو نهٔ شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

سلګۍ سلګۍ دي کړم ارمان دې کړمه
لېونۍ مينې شومره ګران دي کړمه

کړه وړه کړښه د شکو په سر
وخته لاجوړ نۀ ووم چې وران دي کړمه

هيڅ پاتې نۀ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دي کړمه

زړۀ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نۀ کړمه د ,,ځان، ، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زۀ دې لايق د خپلې مينې نۀ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

لاخـو دې زلفـې سـنګار کـړي نـهٔ دي
لالېـوني دې پـه دار کـړي نـهٔ دي

يو ستا ارمان د ے چې ارمان ئې کړمه
نور ارمانونه مې شمار کړي نهٔ دي

ناصحه ستا خبره منم ولې
چا مئين زړونه په لار کړي نهٔ دي

لکه چې زهٔ ئې تول لمبه لمبه کړم
داسې څوک ,,حسن،، ازار کړي نهٔ دي

زړهٔ مې اوس هم خوارهٔ دردونه کوي
تا جوړې غشې په وار کړي نهٔ دي

لا د نشه سترګو خمار لايقه
د زړهٔ زخمونه خمار کړي نهٔ دي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ګلـــې چـــې خنـــدل ســـلګو نيـــولې وه
وه غـــــزل غـــــزل ســـــلګو نيـــــولې وه

ټولـــه شـــپه ولاړه د کـــوټې پـــه ســـر
ســـتوري ئـــې شـمارل ســـلګو نيـــولې وه

مـــا ورتـــه حالونـــه د زړګـــي وئيـــل
دې راتـــه ژړل ســـلګو نيـــولې وه

بيـــا د آئينـــې مخـــې تـــه ناســـته وه
هـــيڅ ئـــې نـــۀ وئيـــل ســـلګو نيـــولې وه

چـــوړ بـــه ئـــې کورونـــه کـــړل د شـــګونه
بيـــا ئـــې ورانـــول ســـلګو نيـــولې وه

خـــدائے خبـــر لايقـــه څـــۀ خبـــره وه
مـــا تـــه ئـــې کتـــل ســـلګو نيـــولې وه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کړښې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مینې اور ستي کړمه
ستا د تندرین حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل ،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
ښکلې شوم په ښکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خيال شومه توتې شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پرېوتم
ښۀ ده چې بل چا وته عيان نۀ شوم

زۀ لايق چې ستا په نام ياد شومه
چا وې چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

اووايــــه وحشــــته ازل چرتــــه دے
ګرانــه زنــدګي شــوه اجــل چرتــه دے

لاره د ژونـــدون نـــوره ازغنـــه شـــوه
وايـــه لېوتتوبـــه منـــزل چرتـــه دے

ګلــه ښــکلي ډېــر دي مــا ليــدلي دي
ستا د ښائسته ستركو بدل چرته دے

دلتــه پــه هــر لــور دي زولنــې خــورې
دلتــه زلفــې چرتــه اوربــل چرتــه دے

ســـتا د لېـــونې او ســـپېلنې حُســـن
بـــې لمانــه داســې پاګــل چرتــه دے

رنــګ ئــې چــې لايقــه زمــا مينــه شــي
داســې شــعر چرتــه غــزل چرتــه دے

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چې په لوظونو مې اعتبار نهٔ راځي
ځکه مئين زړهٔ ته قرار نهٔ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس ليوني په دغه لار نهٔ راځي

تهٔ د ګلونو تقاضې مهٔ کوه
ليونۍ دلته کښې ,, بهار ، نهٔ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور راله چل د انتظار نهٔ راځي

زړهٔ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نهٔ راځي

لائقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نهٔ راځي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ګـل شـومه خـو ګـل دې د اوربـل نـهٔ شـوم
پـاتې نيمـه خـوا شـوم مکمـل نـهٔ شـوم

هـر څـو کـه سـتي شـومه سـکارۀ شـومه
سـتا د لېونـو سـترګو کجـل نـهٔ شـوم

نـور بـه لا ددې نـه جبـر څنګـه وي
زهٔ د هرچا خپل شومه ستا ,, خپـل ،، نهٔ شوم

سـتا هـر يـو سـتم تـه پـه خنـدا شـومه
دا مـې حوصـله ده چـې پاګـل نـهٔ شـوم

سـتا د مينـې سـوال چـې مـې قبليـږي نـه
پوهــه پــه رازونــو د ازل نــهٔ شــوم

سـتا سـترګې د وخـت سـره بـدلې شـوې
زهٔ لايـق بـدل نـهٔ ووم بـدل نـهٔ شـوم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ما په شوندو راوله پېغور مې کړه
شور مې کړه په ټول کلي کښې خور مې کړه

بیا په خوږو سترګو راته اوګوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,, خیال ،، به شم د زړۀ کورته به درشمه
درد مې کړه احساس مې کړه ټکور مې کړه

لا درته کښېنم حوصله لرم
شا بسې لا اور مې کړه سور اور مې کړه

پرېږده چې لمبې په رقیب بلې شي
ناز مې کړه د تورو سترګو تور مې کړه

یاد مې کړه په کلي کښې لایق مې کړه
خپل مې کړه اور بل مې کړه غمخور مې کړه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لېوني به خنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپیسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
ما ښامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړېږي دا څهٔ چل دې
مازیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چرې نهٔ پرېږدي لایقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

بیـا پـه دار خـتلې د ے منصـور د زمـانې
څومره لوے قصور د ے بې قصور د زمانې

مـونږه لېونـو تـه د رواج زولنـې ښـائې
څـومره لويـه تېوقـه ده دسـتور د زمـانې

نـن چې شـو زردار نـو فلسـفې د زمـانې شـو
څـوک چـې تـر پرونـه وو ناسـور د زمـانې

اوس خو د بابـا بچـې د ننـګ خبرې نۀ کـوي
وخت څنګه بدل کړلو رنګ ,,سور،، د زمانې

وي کـه افلاطـون ولـې غـږ کـولے هـيڅ نشـي
څـومره ډېـر مجبـوره وي مجبـور د زمـانې

مـونږه د ,,امیـد،، د کـوره نـۀ اوځـو لايقـه
مـات بـه شـي اخـر چـرې غـرور د زمـانې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ګـل مـې د اوربـل کـړه چـې وږمـه شـمه
خـور پـه لـر او بـر کښـې شـم نغمـه شـمه

خـوب شـه رالـه راشـه کـه يريـږې نـه
زۀ بـه درتـه تـول لېمـۀ لېمـۀ شـمه

تـۀ چـې راتـه سـم پـه مينـه اوګـورې
بيـا زۀ خبـر نـۀ شـمه چـې څـۀ شـمه

کلـه کلـه درشـم د احسـاس پـه لار
خـور دې پـه رخسـار شـمه خولـه شـمه

ورک شـم د خيـالونو پـه رنګونـو کښـې
کلـه چـې سـتا خيـال تـه پـه کاتـۀ شـمه

مـا پـه شـونډو راولـه ,, لايـق ،، مـې کـړه
پريـږده چـې سـتې شـمه لمبـه شـمه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ښـــهٔ درتـــه کـــتے شـــمه کـــتے نـــهٔ شـــم
ګلـــې لیـــونے یـــم لیـــونے نـــهٔ شـــم

ســـتا د تنـــدرین لمبـــه لمبـــه حســـن
ګرانـــې ســـپیلنے یـــم ســـپیلنے نـــهٔ شـــم

څـــومره ده مجبـــوره لیـــونۍ مینـــه
ســـتا پـــه لـــوز درتلے شـــمه درتلے نـــهٔ شـــم

واړه اداګـــــانې دې لتهـــــون لتهـــــون
ځان پکښې موندے شمه موندے نهٔ شم

زهٔ لایـــق پـــوهیږم نـــه چـــې دا ولـــې
ســـتا نـــه زاریـــدے شـــم زاریـــدے نـــهٔ شـــم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

لا مــې لېونتوبــه خمــار کــم نــۀ دے
لا راتــه جهــان صــنم صــنم نــۀ دے

نـور مـې لېـونـے کـړه چـې خوشحاله شـې
لاخـو پـوره شـوے دې ,,کـرم،، نـۀ دے

بیـا دې زړۀ لـه څـۀ راغلـۀ خفـه شـولې
لاخــو مــې زغملــے زور ستـم نـۀ دے

پریـــږده چـــې د زړۀ خبـــرې اولـــیکم
لا پــه سـلګو شـوے مـې قلـم نـۀ دے

مــا لایــق بــې تانــه د ژونــدون پــه لار
ایخــے د بــل چـا پــه لـور قــدم نـۀ دے

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کانې اوکړې
اول سوال شمه په خپله بيا جواب شم

ستا د زلفو خيال مې لرې لرې يوسي
زۀ چې کله ناقراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مينې راله بس دے
لېونى چې لېونو کښې دې حساب شم

زۀ لايق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زۀ حجاب شم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

تــهٔ زمــا ســره پخــلا شــوې دريغــه دريغــه
په رښتيا سره ,,زما ،، شوې دريغه دريغه

ګلي تـهٔ چي ئې وعـده هـره بيګـاه کـړې
پـه رښـتيا هغـه صبا شوې دريغـه دريغـه

چـې حـالاتو د يـو بلـه تـار پـه تـار کـړل
يـاران جمـع سـره بيـا شـوې دريغـه دريغـه

د زړګي په تاريکو کښې مې خوره شوې
تـهٔ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دريغـه دريغـه

سـتا د حسـن پـه لمبـو کښـې لُولپـه شـوې
زهٔ لايـق ورکـه سـودا شـوې دريغـه دريغـه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

څنګه شم له تا صبر — ګران دے ګلې دا صبر
ډیر که مې زړهٔ صبر کړو — نهٔ شو په رښتیا صبر

ستا نه صبر نهٔ شومه — نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي — ستړے د بیګا صبر

دا به مې تر کومې وي — بیا صبر او بیا صبر
ښهٔ پښتو دې اوکړله — تهٔ چې شوې له ما صبر

زهٔ لایق مجبوره یم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چرتــــه زۀ درتــــه يــــاديږم او کــــه نــــه
پــــه زړګــــي دې راوريــــږم او کــــه نــــه

آئينــــه کښــي لــږ پــه زيــر راتــه اوګــوره
چــې دې سترګو کښــې غرېــږم او کــه نــه

د هجــران پــه نــاقراره تــوره شــپه کښــې
درتــه ستــړورے سـپــورے کيــږم او کــه نــه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرتــه زۀ پکښــې ځــائيږم او کــه نــه

دا يــوه خبــره ســپينه راتــه اوکــړه
خپــل لايــق درتــه ښــکاريږم او کــه نــه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

لېونی پرېږده لېونی خبرې
يادوې ښله پخوانی خبرې

پرېږده چې نن شو يو تر بله لوګے
صبا به کېږي صباني خبرې

لکه د پېغې په زړګي مې لګې
ستا د ښائست او د ځواني خبرې

اخر د وخت ګردونو هيرې کړلې
د ادم خان او درخاني خبرې

په وړه خوله مزه کوي لائقه
وړې وړې د ناداني خبرې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

نـهٔ پـوهیږم لېونتوبـه دا بـه څـهٔ شـي
چـې یـوه لحظـه مـې صبر د زړهٔ نـهٔ شـي

زهٔ چـې هـره نامـه اخلـم نـهٔ پـوهیږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامه شي

نیمه شپه کښې تنهایی کښې غلے غلے
راشي راشي زما سترګو کښې اودهٔ شي

بـې لـه تـا نـه چـې تیریـږي د زړهٔ سـره
نـاقراره ورځـې شـپې بـه څنګـه ښـهٔ شـي

چې پـه مـخ ئـې تـورې زلفـې راخورې شي
رڼـا ورځ لایقـه شـپه شـي تـوره شـپه شـي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

که هر څو په اور ستي شومه سکارۀ شوم
ولې بیا هم فنا نۀ شومه ښکاره شوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونوکښې دې ورک شوم
تماشه شوم د خپل ځان په ننداره شوم

ستا خوږو کتلو هسې کاني اوکړې
لیونۍ چې د خپل ځانه اواره شوم

زۀ د عشق منزل ته هله ورنږدې شوم
چې لوخړه شوم لمبه د تنارۀ شوم

په خپل ځان کښې مې تۀ اولیدې لایقه
زۀ چې کله و خپل ځان ته هنداره شوم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نهٔ شو چرې هم ارمان د عمر

تا یوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړهٔ د برېوکۍ د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندۍ دوران د عمر

په سلګو کښې مجبورۍ ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې لیونے بولي لایقه
ما شلولے لاپخوا ګرېوان د عمر

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

O

اداګــانې او نازونــه يــو پــه دوه شــو
بيــا د حســن قيامتونــه يــو پــه دوه شــو

چې مې د پره موده پس مخې ته راغلې
د زخمــي زړۀ پرهرونــه يــو پــه دوه شــو

,,آئينـه،، چې آئينـې تـه پـه خنـدا شـوه
زلزلــې او طوفانونــه يــو پــه دوه شــو

مازيګر چې په اسمان لړې خورې شوې
ارمانونــه حســرتونه يــو پــه دوه شــو

بيـا سـپرلے شـو پرهرونـو غـوټۍ اوکړې
بيــا لايقــه تـول غمونــه يــو پــه دوه شــو

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونــه راپســې دي رســوائي راپســې ګرځــي

مــا د هــر ارمــان پــه قبــر دواړه لاس ورتــه جــوړه کــړۀ
خــو بيــا هــم لکــه د ســېوري جـدائي راپســې ګرځــي

لېــونے ووم لېــونے يــم لابــه نــور لېــونے کيــږم
لېــونۍ چــې ســتا يادونــه لېــوني راپســې ګرځــي

د وختونــو پــه لمبــو کښــې د حــالاتو پــه زنـدان کښــې
هـر نظـر پـه مـا پسـې دے ,,خدائي،، راپسې ګرځي

زۀ د هجـر تـوره شـپه کښـې د لايـق پـه تکـل ګـرځم
وحشــتونه مــا پســې دي خاموشــي راپســې ګرځــي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

زۀ د ښکلو چم کښې د رسمونو په دار اوختم
اور شومه لمبه شوم د اورونو په دار اوختم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانئ کښې ماته شوه
زۀ د سپرلي ګل د اوربلونو په دار اوختم

زۀ د سترې ژوند په هره سترې ناقراره شپه
ستا د انتظار د سحرونو په دار اوختم

تا د خلقو وړاندې چې په مينه راته اوکتل
شوم نظر نظر د نظرونو په دار اوختم

تا چې د حيا نه ښکته اوکتل مسکئ شولې
زۀ دې په سپين مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغو خلقو څۀ چې لېونو په کاڼو اوويشتم
زۀ لايق چې ستا د قسمونو په دار اوختم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پردې کړم ولې بيا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهيږم که پوهيږم ګلې زۀ دومره پوهيږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لاغصه شه مۀ راګوره څو رښتيا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بيګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نيولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئينې درته څۀ اووې که رښتيا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لايق د مينې نۀ يم دا منم خو دومره اوکړه
ما د ټول عمر,, بندي،، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

سحرونه مې لوګې کړه ماښامونه مې لمبه کړه
ستا د یاد په هر یو ځلي ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته سترګې په سلګو شو
په زړګي کښې پټ دننه طوفانونه مې لمبه کړه

په دیوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دے حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه یاده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې امیدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت یارانو سترګې
بیا لایقه پښتو دا وه تېر یادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

نــوره مـــې د زړۀ او د بیلتـــون خبــره ګرانــه شـــوه
ګرانـه شـوه اوس ډېـره د ژونـدون خبـره ګرانـه شـوه

رابــه شــي وختونــه د فکرونــو کلــۍ ګــل بــه شــي
چــا وئیــل پښــتون تــه د پــاڅون خبــره ګرانــه شــوه

راشــه لیــونۍ چــې مــې ارمــان درتــه ښــۀ اوګــوري
نــوره دې هــر مــخ کښــې د لټــون خبــره ګرانــه شــوه

ســترې ارمانونــه ســتا راتلــو تــه پښــه نیــولې دي
دا د انتظـــار او میړتـــون خبـــره ګرانـــه شـــوه

مـــا ورتـــه لایقـــه چـــې لاســـونه جـــوړه کـــړي وي
دا د منتونـــو زړۀ چـــاؤدون خبـــره ګرانـــه شـــوه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

سـترګې اشــنا وے خـو اشــنا دې نــۀ کـړې
ډيرې وعدې وې خو ,,رښتيا،، دې نۀ کړې

د ســتړي ژونــد دغــه زړۀ ســتړې ورځــې
ګلــې زمــا وې خــو زمــا دې نــۀ کــړې

چــې پــه ژړا شــوم درتــه چغــې مــې کـړې
اوښـکې مې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تــا چــې وئيلــې وو لاهيــر مــې نــۀ دې
بــس خــو خبـرې وې صــفا دې نــۀ کـړې

لايقـــه لاره کښــــې د پــــاکې مينــــې
کــومې ســجدې وې چــې ادا دې نــۀ کـړې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

سترګې دې مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونۍ شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به یم تور همېش په تور د مینې
چرته د تورو سترګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مینه ده پېغور به مې کړې

د زړګي ويني په ارمان لائقه
شيندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

د یاد په څلي

د کال ۱۹۸۷ ء نه وړاندې

زۀ د ارمــان پــه اديــره کښــې لټـــووم ګلونـــه
د هــر يــو يــاد پــه څلـي رو رو خــورووم ګلونــه

څو محروميانې حسرتونه راغونډ کړي دي ما
ستا سپورو سڼو له ترې ناست يم جوړوم ګلونه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

لېونۍ تا به چې خندل په مخه
ما به دې سترګو ته کتل په مخه

بېګاه مې د بېره په زړګي وريدي
بس اسوېلي به مې کول په مخه

په زړو لارو مسوده پس راغلمه
لوظونه ستا راياديدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لايقه چا د زيارتونو کاڼي
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ډېر څۀ مې اووے د سلګو په ژبه
د يو څو سوؤ اسوېلو په ژبه

ستا د ښائست قيصه تمامه شوله
ما اوريده د بړبوکو په ژبه

زۀ پوهه نۀ شومه چې څۀ دې وئيل
نن د خوږو خوږو کتو په ژبه

د انتظار هره لحظه ازغنه
تل دلاسه شوه د ښکالو په ژبه

لايقه هسې مروره شوله
هر څۀ راځي د لېونو په ژبه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

نــهٔ مــې کــړې هېــره نــهٔ پخــلا لېــونی
شـــومه د خلقـــو د خنـــدا لېـــونی

چې ,,د ارمـان ناوې،، مې قتـل نـهٔ شي
پـــه زړو لاړو راشـــه بيـــا لېـــونی

زهٔ دې لا اوس هــم د راتلــو پــه طمعــه
ســتورې شــمارمه تــر صــبا لېــونی

ستا پـه لټـون کښـې د مـودو نـه ګـرځم
سـترګو تـه ګـورم د هـر چـا لېـونی

هاغـــه لايـــق يـــم راتـــه ښـــهٔ اوګـــوره
ســـتا يمـــه ســـتا يمـــه زهٔ ســـتا لېـــونی

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

تـــول عـمــر مـــې اوژړل پـــه تـــا پســـې
چـــا ژړلـــي دي دومـــره پـــه چـــا پســـې

تاتـــه مـــې يـــو ځلـــې څـــۀ کتلـــي دي
ګرځـــي نظرونـــه اوس پـــه مـــا پســـې

تـــۀ چـــې د صـــبا صـــبا خبـــرې کـــړې
سترګې مې ړندې شـوې پـه صبا پسـې

چـــا وئيـــل خنـــدا وي د ژړا نـــه پـــس
مـــا خـــو تـــل ژړلـــي دي ژړا پســـې

دغـــه لايـــق شـــوک د ے ورتـــه اوګـــوره
ګرځـي پـردي ښـار کښـې پـه اشـنا پسـې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

زړۀ مــې نــرے نــرے خــوېږي ولــې
څــوک بــې وفــا راتــه يــادېږي ولــې

نــن آئينــه رانــه پوښــتنې کــوي
ســترګې دې ډکــې ډکــې کيــږي ولــې

لېــونۍ مــا خــو دا غوښــتلې نــۀ وه
وختونــه بــې لتــا تيريــږي ولــې

پښــتنه مينــه ده پوهيږمــه نــه
چــې راتــه اوګــوري شــرميږي ولــې

لائقــه پوهــه ده وړه خــو نــۀ ده
بيــا نــۀ پــوهيږم نــۀ پــوهيږي ولــې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

O

لاس د مینې راله راکړه بیا به ځې
دا زما ژوندون زما کړه بیا به ځې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
تول لوظونه دې رښتیا کړه بیا به ځې

د هجران په ناقراره تورو شپو کښې
د وصال شمعې رڼا کړه بیا به ځې

چې زما نه به اشنا صبر يدے نۀ شوې
نن مې هاغسې پخلا کړه بیا به ځې

په لایق دې تورې زلفې راخورې کړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیا به ځې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خنداګانو پسې

زۀ وايم نن به خوشحالي وينمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لائقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

O

زړۀ مې لتا نه صبرېدے کله شي
روح د بدنه بېلېدے کله شي

هاغه خندا هاغه خواږۀ وختونه
ګلې زما نه هېرېدے کله شي

زما د زړۀ په درزېدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسېدے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيبانو رغېدے کله شي

لائقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوږېدے کله شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

پټه پټه چې خندیږې لېونی
څنګه ما نه به هیریږې لېونی

مازیګر چې نمر د غرونو پناه کیږي
بې اختیاره مې یادیږې لېونی

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
ته به کله زما کیږې لېونی

ډېر وختونه به تر مېنځه وي تېر شوي
چې د حاله مې خبرېږې لېونی

زهٔ لایق به هر ارمان درته لوګې کړم
خو که ته پرې خوشحالیږې لېونی

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

اور پــــه تــــن مــــې بلیــــدلے تــــا کــــتے
پــــه ســــرو شــــونډو ژړیــــدلے تــــا کــــتے

ګریـوان څیـرې، پښـې تنهـا کـې پریشـانه
پــه کوڅــو کښــې زغلیــدلے تــا کــتے

ستا د مینې په خوږو باندې مامـوره
اوږے تــــږے ګرځیــــدلے تــــا کــــتے

په اشنا کلي کښې دومره نا اشـنا وے
هــر یــو کــور تــه اودریــدلے تــا کــتے

زهٔ لایــق د هاغــه ورځــې پــه ارمــان یــم
پــه لمبــو کښــې ســوزیدلے تــا کــتے

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ستـرګې دي لمبـه کـړه زمـا سـترګو تــه
مــۀ ګــوره اشــنا د دنيــا ســترګو تـــه

زار د هاغـــه پېغلــــې د پړونــــي شـــم
تېـر چـې کـړي تـول عمـر د چـا سـترګو تـه

مــا تــه لېــونی د صــبر مــۀ وايــه
مــا نــۀ ده ښــودلې خنــدا ســترګو تــه

خېـر د ے کـه رنـدې شـي پـروا نـۀ لـرم
دا سـترګې بـه سـترګې وي سـتاسـترګو تـه

زړۀ چـــې د مئينـــو پـــه لمبـــو ســـوزي
وي لايقـــه تولـــه ګنـــاه ســـترګو تـــه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چرته زۀ چرته خندا توبه توبه
چرته تۀ چرته وفا توبه توبه

په دنیا ئې تصور کولے نۀ شم
لا جنت ستا نه جدا توبه توبه

دغه سر دے چې مې تاته ښکته کړے
دا په در کښې د بل چا توبه توبه

بس قیامت وي د زړګي کلي ته راشي
هر یو یاد د خوږ اشنا توبه توبه

لایق ستا په ذکر تل قرار موندلے
په دې خوله بله وېنا توبه توبه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

دا چې په ژبه د هر چا قيصه ده
دغه نيمګړې شان زما قيصه ده

چې په وئيلو مې تمامه نۀ کړه
څومره خوږه د بې وفا قيصه ده

د چا يادونه دي او زۀ ملګرو
زما د سترې عمر دا قيصه ده

چې مې ارمان پکښې قرار لټوي
هغه قيصه مې د اشنا قيصه ده

لائقه مۀ غواړه وفا د ښکلو
دا له ازله نيمه خوا قيصه ده

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

څو نیمګړي حسرتونه دي او زۀ یم
دروغجنې ستا لوظونه دي او زۀ یم

د فراق په ناقراره توره شپه کښې
تنهائي ده ستا یادونه دي او زۀ یم

د خپل ستړي ژوندون څۀ به درته وایم
ناتمامه ارمانونه دي او زۀ یم

د ټول کلي نظرونه راپسې دي
تهمتونه پېغورونه دي او زۀ یم

د دروغو تسلیانې دي لایقه
رباعیانې غزلونه دي او زۀ یم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

مـۀ راځـه خيـالونو کښې مې مـۀ راځـه
نـوره پـه فکرونـو کښـې مـې مـۀ راځـه

داسـې نــه رســوا شــې زۀ يريږمــه
ګلـې پـه خوبونـو کښـې مـې مـۀ راځـه

دلتــه پابنـدي ده پــه ســوچونو هــم
خياله په شعرونو کښې مې مۀ راځه

لارې چـــې رواج درتـــه نيـــولي دي
مۀ راځه سوچونو کښې مې مۀ راځه

زۀ لايــق دې نــوم اخســتې نــۀ شــمه
ګرانـې فريـادونو کښـې مـې مـۀ راځـه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

وخته د اشنا حالونه اووايه
ماته ناآشنا حالونه اووايه

ځه د سحر باده چې ايسار نهٔ شې
ګلې ته زما حالونه اووايه

دا چې نهٔ صبرېږم نهٔ رغېږمه
ټول ورته رښتيا حالونه اووايه

ښکل ئې دواړه شونډې انارونه کړه
بيا ورته د ,,بيا ،، حالونه اووايه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نهٔ کړې
شپو ته د صبا حالونه اووايه

ګوره که ئې ياد شمه په هيره کښې
تهٔ ورته د ,,چا ،، حالونه اووايه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چـــې دې وینمـــه درزیـــږي زمـــا زړۀ
چـــې دې نـــۀ ونـــیم نړیـــږي زمـــا زړۀ

لیونے دے رانه نور څۀ نور څۀ غواړي
پـــه ښـــودنو نـــۀ پـــوهیږي زمـــا زړۀ

کـه هـر څـومره قسـمونه ورلـه ورکـړم
ګلـې سـتا نـه نـۀ صـبریږي زمـا زړۀ

ځواني تولـه مې په ,,طمع،، شـوله تیـره
د هجـــران پـــه اور ســـوزیږي زمـــا زړۀ

زمـــا زړۀ جـــوړې زمـــا نـــۀ دے لایقـــه
پـه غـټ سـترګې چـې نـازیږي زمـا زړۀ

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

زلفـــې دې پـــه مـــخ خـــورې ورې لګـــې
ګرانـــې راتـــه دغـــه ورځـــې شـــپې لګـــې

بيـــا ئـــې جـــوړ رقيـــب ســـره خنـــدلي دي
بيـــا مـــې پـــه زړګـــي ارې ارې لګـــې

خـدائے خبـر چـې ولـې د ژونـدون پـه لار
ځـان راتـه بـې ځوکـه بـې اسـرې لګـې

ســـتا د مـــخ رنګونـــه قيامتونـــه کـــړي
ځکـــه دې پـــه مـــا خـــوږې خيـــرې لګـــې

زړۀ تـــه مـــې لايقـــه بيـــا راغلـــې ده
بيـا راتـه ماحول مصـرعې مصـرعې لګـې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ستا چې اوربل په وروځو خور اولګي
زمــا د زړۀ پـــه دنيــا اور اولګـــي

هـر چـا تـه خاندي خـو لمبـه هلـه شـي
چـې ئـې نظـر زمـا پـه لـور اولګـي

تـۀ دې زمـا پـه نـوم بدنامـه نـۀ شـې
په ما دې ستا د مينې ,,تور ،، اولګي

لېــونى زۀ دې هيـــرولے نـــۀ شــم
سـر پـه تختـه کـه مـې د ګـور اولګـي

لائقـه نـۀ پرېـږدي چـې مـونږ مينـې تـه
تــور دې پــه دغــه خلقـو نـور اولګـي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

بې لـه تانـه کـه دنيـا وي دنيـا مـهٔ شـه
بيلـه سـتا کـه مې خندا وي خندا مهٔ شه

چې ديـدن د دوه مئينـو پـه کښـې کيـږي
هاغـه شپې لـه کـه صبا وي صبا مهٔ شه

چې ډيـوې پـه کښ د مينـې بلې نـهٔ شي
تـور لحـد کـه مې رڼـا وي رڼـا مـهٔ شـه

چې خوشبو ورکښې د يـار د زلفـو نـهٔ وي
د ګلونـو کـه ښـکلا وي ښـکلا مـهٔ شـه

بـې لــه يــاره چې تيريـږي مــې لايقــه
هاغـه عمـر کـه سـيوا وي سـيوا مـهٔ شـه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

O

پرېــږده پرېــږده چــې ژړېـــږم پـــروا نشـــته
ستا په عشق کښې دې سوزېږم پروا نشته

چــې نامــه راســره ســتا وي خفــه نــهٔ يــم
چــم پــه چــم دې رســوا کېــږم پــروا نشــته

ســتا پــه شــونډو دې نــرۍ مســکا خــوره وي
زهٔ دې ژاړم نـــهٔ صـــبرېږم پـــروا نشـــته

ســتا د حســن پــه وطــن کښــې دې ســپرلے وي
زهٔ دې مــړاوے ګــل رژېــږم پــروا نشــته

چـــا تپـــوس مـــې د حـــال اونکـــړو لايقـــه
ځـــان لـــه ســـوزم لمبـــه کيـــږم پـــروا نشـــته

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

دروغجنې ستا په څۀ رانه ګيله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خير دے تۀ په جفا ګانو ټينګه اوسه
زۀ پښتون يم زما لويه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نۀ ګورم
ګلې دا مې د ټول عمر فيصله ده

د يادونو سره خاندم کله ژاړم
د يار غمه څومره ښکلې مشغله ده

زۀ لايق د ويرې غږ کولے نۀ شم
هر نظر ئې يوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

پــه زړۀ دې څــۀ دي ښــۀ پوهيږمــه زۀ
ځکـه چې زړۀ کښې دې اوسيږمه زۀ

پــه کومــه ورځـې چې دې اونـۀ ويـنم
پـــه اور ســـوزيږم لمبـــه کيږمـــه زۀ

ښـۀ راتـه اوګوره چې سود مې اوشي
د مـــودو تـــږې نـــۀ مړيږمـــه زۀ

دا مـــې وعـــده ده د پښـــتو لېـــونۍ
تانـــه بـــه تېـــول عمـــر زاريږمـــه زۀ

پـه ,,غتهو سترګو،، چې خوړنه کوې
لايقـــه څنګـــه بـــه رغيږمـــه زۀ

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

تـا جـوړې ګرانـې کـړې زمـا خبـرې
کــوې اشـــنا چـــې نااشـــنا خبـــرې

مالــه ئــې څـهٔ تـا لــه ئـې درکـړي
پريـــږده جانانـــه د دنيـــا خبـــرې

اور مــې بليــږي پــه زړګــي ليــونۍ
تـهٔ چـې کـړې ماتـه د بـل چـا خبـرې

زهٔ بــه د ژونـد پــه خـوږو پوهـه شـمه
تـــا کـــه ايـــزده کـــړې د وفـــا خبـــرې

لايقــه څـــو بـــه مينـــه پټـــه ســـاتې
لاړې وختونـــو کـــړې رســـوا خبـــرې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

O

چې ډېوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلي ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لائق ستا په سوچ او فکر کښې اوسېږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

ستا د زلفانو هر يو ول لټووم
دلته زړګے دلته ګوګل لټووم

د ژوند په لاره د يارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لټووم

هر چا حلال کړم په چاړۀ د خلوص
بيا هم ياران لټووم خپل لټووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لټووم مل لټووم

لائقه ګورم چې په زيرګلې ته
زۀ ئې په سترګو کښې غزل لټووم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

راغلــه مــې زړګــي تــه مېلمنــه شــوله
مینــــه پښــــتنه وه پښــــتنه شــــوله

لاړه د زړۀ تـــل تـــه پـــه مـــزه مـــزه
اوښــکه د ارمــان څــومره درنــه شــوله

راغلـه مې تر څنګـه پښـه نيـولې شـوه
خـدائے خبـر چـې ولـې پـه ستنه شـوله

ګرانــې د دنیــا نــورې اســانې شــوې
ګرانــه لېــونې شــوه زمــا نــۀ شــوله

حســـن چـــې لایقـــه بـــې پـــردې شـــولو
مینــــه بــــې عنوانــــه افســــانه شــــوله

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چې زۀ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې رایاد شي
خپله مینه شي رایاده ستا ظلمونه مې رایاد شي

مخامخ چې کله راشي نو غمونه کډې اوکړي
خو چې کله شم يواځې چنارونه مې رایاد شي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې رایاد شي

تۀ چې وائې سپرلے راشي زۀ به هم کخيري راشم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې رایاد شي

ستا خالونو ته چې ګورم عجيبه فکر مې يوسي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې رایاد شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

زهٔ لېـونے یمـه دنیـا بـه څـهٔ کـړم
ښـکلي بـه څـهٔ کړمـه وفـا بـه څـهٔ کـړم

چـې دي زمـا اشـنا زمـا نـهٔ کړلـو
خوار شي نصیبه نور پـه تـا بـه څهٔ کـړم

زهٔ د مـودونـه د ژړلـو عـادت
دغسـې خـوښ یمـه خنـدا بـه څـهٔ کـړم

چـې مـې تـول عمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسـې ښائست داسـې ښکلا به څهٔ کـړم

چـې ئـې اشـنا سـترګې بـدلې کړلـې
لایقـه داسـې رنـګ اشـنا بـه څـهٔ کـړم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

○

چې کله کله ستا تصویر ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدیر ته خاندم

چې مو تر مینځه لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمیر ته خاندم

څه مې غوختل او شوله څه راپېښه
چې شم یوائې خپل تدبیر ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د لیونې زړګې جاګیر ته خاندم

چې مې لایق د خپلې مینې ګنې
د ناقراره خوب تعبیر ته خاندم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

دومره غرور دې په ځوانۍ مه کوه
ځکه چې تندر په ,, چنار ،، پريوځي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

اوښکه

که هر ځومره دې پردے کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر ماښام چې راغے
زۀ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړۀ د لوري راغلم
په بڼو کښې دې بانړه شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

تصویر

تهٔ که د هره لرې لارې
مرادونه دې پوره شول
زهٔ دې پرېښودم یواځې
په تېرهٔ چارهٔ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بیا هم چې کله کله
زهٔ یواځې چرته کینم
ستا تصویر مخې ته کېږدم
په ورو ورو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته د پرې ګیلې اوکړم
,, تصویر ،، غلے غلے خاندي
څهٔ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئیلے نهٔ شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مینې نه توبه کړم
معصوم زړۀ په منتونو
غلي غلي دلاسه کړم
خو چې سترې ماښیګر شي
د ماښام ناوې وديږي
ستا خوارۀ خوارۀ یادونه
مې د زړۀ نه راچاپیر شي
په سکنې سکنې ماښام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ،،چنار،، د ونې لاندې
یک تنها سلګو نیولې
ګلې سر په زنګون کیږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

خوب

زۀ پوهیږم زما مینې
تۀ به هم داسې سوزیږې
لکه زۀ چې مودې اوشوې
لمبه کیږم ایره کیږ
تۀ به هم زما په لورې
راتلۀ غواړې کاتۀ غواړې
خو مونږ دواړه یُو مجبوره
ستا رواج لاره نیولې
زۀ ,, پښتو،، سره په جنګ یم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زۀ به خپله پښتو پریږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلې غلې راشه
زۀ به ځان درته لېمۀ کړم
تۀ د سترې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودۀ شه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

خبره

کله کله تنهايي کښې
د احساس کلي ته راشي
راته اوګوري مسکے شي
درته سم کتلے نشم
راته سم کتلے نۀ شي
څۀ خبره کول غواړي
څۀ خبره کول غواړم
ولې هيڅ وئيلے نۀ شو
ښۀ پوهيږي چې دا ولې
ښۀ پوهيږم چې دا ولې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

رنګونه

د سحر يخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپين مخ ئې تورې زلفې
په مزه مزه خورې کړئ
په بدن ئې خوشبويانې
د سحر خورې ورې کړئ
بيا ئې دواړه شونډې ښکل کړئ
خو چې ويښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

لا به سترې وي تر اوسه
تاسو غوږ کښې ورته رو رو
د مئین خبره اوکړئ
دا به خوب کښې په خندا شي
تاسو ټول ترې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بیا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کښې
د خوشبو غوندې خوارهٔ کړئ
چې زمونږه لېونتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون چرته اوده شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ارمان

تهٔ چې وائې ما کړه هيره
زما هم دغه ارمان دے
چې د زړهٔ د سر د پاسه
زهٔ د صبر تيګه کېږدم
لکه زهٔ چې درنه هير يم
داسې تهٔ شې رانه هيره
خو زما ليونۍ مينې
تا جوړ نهٔ دي اوريدلي
,, ځان ،، د ځانه نهٔ هيريږي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښه خبر ده ښۀ پوهيږي
چې قاتله ده د ميني
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخليقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مينه
بيا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

وران کنډر

تۀ زما نه مينه غواړې
خو ددې نه خبر نۀ ئې
چې زما سره زړۀ نشته
يو ويرانه شان کنډر دے
پکښې سترې ارمانونه
زوريدلي حسرتونه
بې وسيانې محروميانې
يو تر بله غاړه وتي
د مودو راسې اودۀ دي
دلته مينه مينه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړۀ وي په سينه کښې
لا د مينې خبر نۀ وي
لائې غم ليدلے نۀ وي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

سوال

ما په ډېرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې کرېوان څیرې
اوچې شونډې ترارې ترارې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړي
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ځنګېدلي خوريدي
يو ساعت غلي ولاړه
پتې سترګې فکر وړې
بيا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا ،، په سينه کېښوې
شوه راتيته په ژړا شوه
بيا ئې هر يو مهين کاڼے
ډېر په مينه مينه ښکل کړو
بيا په مخ ئې رنې اوښکې
شوې کړې وړې رواني
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزيدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظيمه خدايه
يا مې سوال د ,,لېونې ،، کړه
يا مې کاڼے د ,,بابا ،، کړه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

بې غمه

Pukhto.Net
پښتو

هره ورځ چې مازيګر شي
د اسمان په مخ سرخيانې
د شفق خورې ورې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
يم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو يادونه قيامتونه
راته سيوري سيوري کيږي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړۀ کښې لمبې کيږي
خو چې کله مازيګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زۀ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر ماښامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

خیال

د شینکو غرونو لمن کښې
د ,, چنار،، د ونې لاندې
د خوړو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک یو بل په اوبو اولي
تکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سیلۍ راشي
اوربلونه تیل ماتیل کړي
سرې او شنې لوپټې تولې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

یو تر بل الول شي
د اسان په مخ وریځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تهٔ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګورې اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړې
بیا په مخ دې یو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
سترې سترې شان راپاسې
په اوبو کښې یو څو کاڼي
په یو بل پسې ګذار کړې
جوړې ماته کتے نهٔ شي
زما ,,خیال ،، په کاڼو اولې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

کورکي

ماته یاد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۀ وختونه
چې په تکنه غرمه کښې
به کوڅې زموږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
ددې کلي چرته لرې؛
موږ به د غه خاموشۍ کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د سرې چینې په غاړه
د یو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تهٔ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر يو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تهٔ ښه پوهېدلې
چې پرې زهٔ ښهٔ پوهېدلم
يوه ورځې ښهٔ مې ياد دي
چې زهٔ ستا په انتظار ووم
پښه نيولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زياته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څهٔ خبره دې اونهٔ کړه
راته ډېره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زهٔ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

بیا په منډه شوې روانه
ښنه نیولې ښنه نیولې
زۀ اتاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زۀ اوس هم په طمع طمع
تل په تکنه غرمه کښېنې
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان څلې ته ناست یم
رنې اوښکې تویوومه
خورې شکې تولوومه
کورکې ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکې به ,, کورکې ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هېر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نۀ پوهېږي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختياره اوشيندي ګلونه
تۀ د حيا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپين رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ځان

اور ووم لمبه شوم
زۀ څۀ ووم څۀ شوم
د ځانه ورک يم
تکل تکل يم
سترې منزل يم
نيمګړې سوال يم
خپله منزل يم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسيږم
بڼۀ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک يم

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

بیلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زۀ په دغه تنهایۍ کښې
د دریاب په غاړه ناست یم
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې راخورې دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان رواني
سپوږمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په دریاب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ما د ځان سره لاهو کړي
زۀ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه راښکاره شې
راله غلې غلې راشې
په خندا شې ښکته ګورې
زۀ هم ښکته ښکته ګورم
څۀ خبره کول غواړې
څۀ خبره کول غواړم
مونږه دواړه لا يو بل ته
حال د زړۀ وئيلے نۀ وي
چې اوبو کښې سېلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,,بيلتون،، کلي ته يوسي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خوږو ورو خیالونو
د نیمګړو امیدونو
ټول سامان د مرګ تیار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قطار په قطار باندې خوندې شو
نو بیا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څهٔ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

اقرار

هاغه شپه به هیره نهٔ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قیصه درته کوله
د خپل ژوند د محرومیانو
د بې وسه مجبوریانو
چې خبره ستا د هجر
دې قیصه کښې کله راغله
یو څو اوښکې ناقراره
مې لېمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لېونې زړهٔ راته اووے

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
ښه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګني مينه به رسوا کړې
تا زما دا قيصه ټوله
ډېر په غور اوريدله
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاريدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مينه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شوې
زما زړهٔ کښې به دننه
مستۍ واچول تالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندریزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شي
زما زړهٔ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ښائستونه راته ښکاري
بلاګاني وحشتونه
شي په مخ مې را رواني
رڼې اوښکې قطارونه
بې اختياره مې راياد شي
تېر وختونه قيامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلې غلې ژاړم
چاته نۀ وايم حالونه
زۀ يريږمه په زړۀ کښې
چې د ے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مينه رسوا نۀ شي
چې مې مينه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

د مور په خلي

زړۀ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوټے ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اودۀ ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زۀ قلارولم
مابه لاس درنه چاپېر کړۀ
تا به مورې ښکلؤلم
چې به شين شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنږې اوښکې
بې اختياره بهيدلې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ټوله شپه به دې شوګیر کړه
ته به نۀ اوده کیدلې
چې زبېرګے به مې کولو
تا سینې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما سترګې
مورې نۀ وې غړیدلې
بیا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ایزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړیدلې
هر ماښام به دې راټولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګے کړې
د ,, نظره ،، یریدلې
بیا چې کله زما مورې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا د ېخوا ګرځیدلې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

په تول کلي چم محلت کښې
شیرنیانې دې ویشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غیږې ته راتللم
ته به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټیدلې ؛
بیا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو وارې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته رابللې
خو چې کله زما مورې
زۀ ایله د ګرځېدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لا بهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مینې کور کښې
ډېر بې وخته طوفان راغلے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئیلې زما مورې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ولې تا جواب رانکړو
بس سينې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بيا تهٔ ډېره لرې لاړې
زهٔ دې پرېښودم يواځې
زهٔ ,, يواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے يم ګرانې مورې
نن دې ځلي ته ولاړ يم
خلق ماته ,, لايق ،، وائي
په دوه کسو کښې ياديږم
خو بې تانه خپلې مورې
دا ژوندون نيمګړے ښکاري
دا ژوندون نيمګړے ښکاري

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حيا مې سوګند
د هر مې زړۀ صبر کړلو
خو چرته صبر نۀ شو
چې سترګې پټې کړمه
تۀ راته وړاندې راشې
د هرې خبرې اوکړې
د يرې خبرې اوکړم
د خپلې مينې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نۀ شې
زۀ د ژوندون په لاره
ګلې يواځې يمه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ښځه دې اوکړل

خپل خوارهٔ وارهٔ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مينې په لمن کښې
په مزه مزه راټول کړو
زهٔ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه سترې عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاره بدله
ښځه دې اوکړهٔ د زړهٔ سره
ستا د مينې لپونے به
يو ځل بيا ذره ذره شي

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ارمان

تا نن ډېر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته اوکړه
چې تا ,, درد ،، ليدلے نۀ دے
تۀ د مينې خبر نۀ ئې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مينې په لمبو کښې
سوزيدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد ليدلے نۀ وے
کاش ستا خيال ته ,, تنهايۍ ،، کښې
ژړيدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې ئې بې غمه

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

داسې زهٔ هم بې پروا وے
خو زهٔ څهٔ اوکړم مجبور يم
نهٔ د تا نه صبرېدے شم
نهٔ زهٔ ستا په لور درتلے شم
نهٔ نامه دې اخستے شم
نهٔ په چغو ژړېدے شم
ځکه ستا عزت د ېر ګران دے
ماته ګلې د خپل ځانه
چېه خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کيږم
سترګې پټې کړم يوائې
ستا خيالونو ته خنديږم
که هر څو صبرېدل غواړم
زهٔ د تانه نهٔ صبرېږم
تر سحره پورې ناست يم
زهٔ په خپل نصيب ژړيږم
ددې هر څهٔ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,, مينې ،، خبر نهٔ ئې

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

نو نور هيڅ وئيلے نۀ شم
که راتلے مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ ووم د زړۀ سره
خو يقين به دې وو شوے
چې زما لېونى مينه
مرګے هم نۀ وژلے

Pukhto.Net

www.pukhto.net

ketabton.com - The Digital Library

ځان

ناقراره غوندې خيال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مينه
مقدسو احساساتو
زۀ راغونډ کړمه يو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زۀ په ژوند کښې په ورمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره سترے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خيال په رنګينو کښې
زۀ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهايۍ کښې کله راغلو
رڼې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړۍ لړۍ شوې
زۀ به څومره ووم خوشحاله

ketabton.com - The Digital Library

تهٔ دا سوچ کولے نهٔ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې ريز مريز کړو
تهٔ شوې دومره مروره
چې دې زهٔ توتې توتې کړم
د خپل ځان دا خورې پاڼې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانيدلم
بيا په زړهٔ مې تيره کينوه
د خپل ځان دغه توتې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زهٔ ايره شوم
بيا د وخت يادونه راغلهٔ
زهٔ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زهٔ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په يو بل پسې ژاړي

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English